

J.nr. 71-421 MOL/LR

S V A R S K R I F T

Til

Østre Landsret.

I 4. afd.'s sag nr. B-1893-96:

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

giver jeg møde for sagsøgte, på hvis vegne jeg nedlægger følgende

P Å S T A N D:

Frifindelse over for de af sagsøger nedlagte tre påstande.

I den nu ophævede lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 30. juni 1994, var det i § 21 tillagt Momsnævnet kompetence at træffe den endelige administrati-

ve afgørelse af, om varer var omfattet af afgiftspligten, dvs. om varer var grammofonplader eller kunne sidestilles hermed.

Fremkomsten af nye produkter indeholdende lyd, billede og tekst, gjorde det nødvendigt, at det af Momsnævnet blev afgjort, i hvilket omfang disse produkter var omfattet af grammofonpladeafgiften.

I sagen er som bilag 1 fremlagt en skrivelse af 22. november 1984 fra Aalborg Distriktstoldkammer, hvorefter der ikke skulle betales afgift af videoplader. Momsnævnet havde ikke dengang taget stilling til spørgsmålet om afgift af videoplader. Men Aalborg Distriktstoldkammer fortolkede på daværende tidspunkt loven således, at grammofonpladeafgiften ikke omfattede videoplader.

Som bilag A fremlægges Momsnævnets afgørelse af 12. februar 1993 (j.nr. 92-287-11). Afgørelsen tog stilling til afgiftspligt for 6 compact disk-produkter. Momsnævnet traf afgørelse om, at CD-Rom, der udelukkende er beregnet til elektronisk lagring af tekst, ikke kan sidestilles med grammofonplader eller CD'ere. Derimod traf Momsnævnet afgørelse om, at de øvrige produkter CD-Rom XA, CD-I, DV-I og CD-TV var afgiftspligtige. Momsnævnet anså også DRCD 68 for at være afgiftspligtig, men produktet kunne fritages efter lovens § 4.

Det var for Momsnævnet oplyst, at CD-Rom anvendes til opbevaring af data. De øvrige produkter anvendes til opbevaring af andet end tekst:

CD-Rom XA	- data, lyd og billede
CD-I	- audio, video, data og grafik
DV-I	- video, billede, lyd og tekst
DC-TV	- lyd, billede og tekst.

Den 17. september 1993 traf Told- og Skatteregion Aalborg afgørelse om, at videoplader (laserdisks) ligeledes var afgiftspligtige, jf. bilag 2. Told- og skatteregionen begrundede afgørelsen med, at laserdisks både indeholder billede og lyd, og henviste til

Momsnævnets afgørelse af 12. februar 1993 (j.nr. 92-287-11), jf. bilag 4.

Ved afgørelsen af 26. oktober 1996, jf. bilag 7, afgjorde Momsnævnet imidlertid, at laserdisk ikke var omfattet af afgiftspligten.

Som bilag B fremlægges Momsnævnets afgørelse af 15. februar 1995 (j.nr. 94-287-30), der på ny tog stilling til afgiftspligt af CD-Rom XA, CD-I, DV-I og CD-TV. Momsnævnet ændrede praksis, idet Momsnævnet fandt, at kun produkter, der alene eller i hvert fald i alt overvejende grad var indrettet på at være lydbærende, var afgiftspligtige.

Det hørte under Momsnævnets kompetence at foretage sådanne ændringer af praksis, som var nødvendiggjort af udviklingen af nye gramfonplade-lignende produkter.

Ad påstand 1.

Sagsøgte bestrider, at afgiften skulle være opkrævet uden lovhjemmel. Der var i § 1 i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jf. lovekendtgørelse nr. 621 af 30. juni 1994, hjemmel til at opkræve afgift af grammofonplader. Der var endvidere i § 21 hjemmel til, at Momsnævnet traf afgørelse af, om varer var omfattet af afgiftspligten.

Det gøres gældende, at Momsnævnets afgørelse af 12. februar 1993 (bilag A) var en lovlig afgørelse, samt at Told- og Skatteregions afgørelse af 17. september 1993 (bilag 2) og Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. november 1993 (bilag 5) var i overensstemmelse med Momsnævnets afgørelse.

Ad påstand 2.

Indledningsvis bemærkes, at EU-Traktatens artikel 95 ikke kan finde anvendelse, i den udstrækning der er tale om direkte import af varer fra tredjelande. Sagsøger opfordres til at redegøre for,

hvorfra sagsøgerens import af laserdisks er sket i den periode, hvor sagsøgeren har betalt den omhandlede afgift.

For så vidt sagsøgeren måtte have importeret laserdisks fra andre EU-lande bestrides det, at Momsnævnets praksis, hvorefter afgifts- pligt afhang af produkternes indhold og anvendelse, skulle være i strid med EU-Traktatens artikel 95. Der var tale om et internt afgiftssystem, der efter objektive kriterier sondrede mellem pro- dukter, der kunne sidestilles med grammofonplader, og produkter der ikke kunne.

Afgiften havde hverken som hensigt eller virkning at favorisere indenlandsk fremstillede produkter. Der foreligger ikke oplysnin- ger, der kan godtgøre, at laserdisks konkurrerede med produkter hovedsagelig fremstillet i Danmark, som ikke var afgiftsbelagte. Såfremt sagsøgeren vil fastholde dette standpunkt opfordres denne til at fremlægge dokumentation herfor.

Ad påstand 3.

Sagsøgte afviser, at sagsøger i anledning af afgiften på laser- disks skulle have lidt et tab, som sagsøger er ansvarlig for.

Det bemærkes, at sagsøger har fået den betalte afgift kr. 438.317,- tilbage. Sagsøger har oplyst, at sagsøger har overvæl- tet den fulde afgift på kunderne, men sagsøger har kun tilbagebe- talt kr. 242.118,40 til kunderne. Sagsøger har således opnået en berigelse på forskelsbeløbet, kr. 196.198,60. Sagsøgte har efter omstændighederne accepteret dette.

Sagsøgte afviser at være erstatningsansvarlig, da der ikke fra skattemyndighedernes side er udvist noget ansvarspådragende for- hold. Told- og Skatteregion Aalborgs afgørelse af 17. september 1993 og Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. november 1993 om afgiftspligt er i overensstemmelse med Momsnævnets praksis, jf. afgørelsen af 12. februar 1992. Det kan ikke antages, at Moms- nævnets praksis ikke var fuldt ud lovlig. Det forhold, at Momsnæv- net under hensyn til udviklingen af produkterne har ændret prak-

sis, kan ikke i sig selv medføre, at tidligere afgørelser truffet af underordnede myndigheder i overensstemmelse med hidtidig praksis er forkerte eller ansvarspådragende.

Sagsøgte bestrider, at sagsøger skulle være blevet diskrimineret i konkurrencen med andre importører af laserdisks. Sagsøgeren har ikke fremlagt oplysninger, der viser, at konkurrenter til sagsøgerens virksomhed skulle have undgået afgift i 1993, 1994 og frem til Momsnævnets afgørelse af 15. februar 1995.

Sagsøgte afviser endvidere, at der skulle være et ansvarsgrundlag efter fællesskabsretten, såfremt der var tale om overtrædelse af EU-traktatens artikel 95.

I EF-Domstolens domme af 5. marts 1996 (sag C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur m.fl., jf. bilag 18) og 26. marts 1996 (sag C-392/93, British Telecommunication) er det fastslået, at medlemsstaterne kun kan blive ansvarlige for en overtrædelse af fællesskabsretten, såfremt tre betingelser er opfyldt. Det kræver, at den bestemmelse, der var overtrådt, havde til formål at tillægge borgerne rettigheder, at overtrædelsen var tilstrækkelig kvalificeret, samt at der var direkte årsagssammenhæng mellem statens overtrædelse og de skadelidtes tab.

I nærværende sag kan en eventuel overtrædelse ikke antages at være tilstrækkelig kvalificeret.

Det bestrides i øvrigt, at sagsøger ved de fremlagte oplysninger om forventet salg, der er helt udokumenteret, har sandsynliggjort, at sagsøgeren har lidt et tab i den størrelsesorden, som er anført.

Det kan ikke antages, at et eventuelt tab har oversteget det beløb på kr. 196.198,60, som sagsøger har fået ud af sagen.

Ad begæringen om forelæggelse for EF-Domstolen.

Før sagens faktum foreligger oplyst, herunder om sagsøgeren overhovedet har importeret laserdisks fra andre EU-lande, kan der under ingen omstændigheder blive tale om at forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen om fortolkningen af artikel 95.

Ex tuto bemærkes videre, at der allerede foreligger en omfattende domspraksis om fortolkningen af artikel 95, og at EF-Domstolen har udtalt sig om medlemsstaternes erstatningsansvar for overtrædelse af fællesskabsretten, jf. bilag 18. Selvom sagsøgeren måtte have importeret laserdisks fra andre EU-lande er det derfor ufor-
nødent at stille spørgsmål om de af sagsøgeren foreslåede emner. Hvis det måtte blive aktuelt forbeholder sagsøgte sig at uddybe argumentationen for at forelæggelse er ufor-
nøden, samt nærmere at kommentere de af sagsøgeren foreslåede spørgsmål.

M O M S R E G I S T R E R I N G:

Sagsøgte er ikke momsregistreret.

P R O C E S S U E L L E M E D D E L E L S E R

til sagsøgte kan stiles til Kammeradvokaten, Vimmelskaftet 47, 1161 København K, (j.nr. 71-421 MOL/LR).

D O K U M E N T E R,

som påberåbes:

Bilag A: Momsnævnets afgørelse af 12. februar 1993 (j.nr. 92-287-11).

Bilag B: Momsnævnets afgørelse af 15. februar 1995 (j.nr. 94-287-30).

København, den 16. september 1996
Kammeradvokaten

v/Britta Moll Sørensen